

maa det ogsaa findes rimeligt, at vi maatte ønske at beholde vor fulde Frihed ligeoverfor Lovforslaget. Vi ønskede navnlig i saa Henseende at komme selvstændig frie over i det andet Thing, hvis Mening om en militær Straffelov vi jo længe ikke have haft Leilighed til at erfare ud over de Udtalelser, der forekom ved det forrige Lovforslags 1ste Behandling. Som Følge af denne Stilling til Lovforslaget skal jeg ikke gaa videre ind paa de enkelte Endringsforslag, men skal indskrænke mig til at omtale et enkelt, som forøvrigt er nævnt af to ærede foregaaende Talere. Det er Endringsforslaget til § 200 angaaende den arbitrære Straffemyndighed. Dette er jo fuldkomment overensstemmende med Forholdene, saaledes som de finde Sted ved Hæren. Men Forholdene ere noget anderledes ved Søværnet end ved Hæren. Ved Hæren regnes disse saakaldte Disciplinarmidler ikke som egentlig Straf og indføres derfor heller ikke paa Straffelisterne. Ved Flaaden derimod regnes de som mindre disciplinære Straffe og skulle indføres i Straffejournalen. Hvis man skulde have den samme Indskrænkning i deres Anvendelse ombord i Skibene som ved Hæren, vilde de sammen med de andre Forandringer, som ville fremkomme ved Indførelsen af en ny Straffelov, yderligere føre til, at man ombord næsten udelukkende blev henvist til Fængselsstraffe, som man jo har saa overordentlig besværligt ved at udføre. Jeg tror heller ikke, at der er den samme Nødvendighed for at indskrænke disse Straffemidlers Anvendelse paa lignende Maade ombord i Skibene som ved Hæren, idet Sntet er til Ginder for, at Anvendelsen af dem paa anden Maade end den i Endringsforslaget omtalte kan indskrænkes til alene at tilstaaes Jurisdiktionschefen, det vil sige Skibschefen. Da vil det tværtimod ligeoverfor de Paagældende være human, at han kan anvende en saadan Straf som Regtelsen af en Landlov eller lidt Extraarbejde istedetfor at sende ham ned i høist uheldige Fængselskrum. Men det glæbde mig ogsaa at erfare, at det ærede Udvalg er betænkt paa at stille Endringsforslag her til 3die Behandling, og jeg vilde derfor af den Grund ikke undlade at udtale min Mening derom. Ligeledes glæbde det mig, at det ærede Udvalg vil stille andre Endringsforslag, sigtende til paa sine Steder at tage Forholdene, som de findes ombord i Krigsskibene, under nærmere Betragtning. Det er jo forøvrigt en Mangel, som der ikke alene har været ved det privat indbragte Lovforslag, men som har været ved alle de tidligere, og det vilde derfor være heldigt, om det kunde blive rettet, inden Loven endelig bliver vedtagen. Hertil skal jeg indskrænke mine Udtalelser.

Bajer: Den 1ste Marts 1877 var et Lovforslag, der i alt Væsentligt var det samme som dette, til 3die Behandling her i Folkethinget og

gik over til Landsthinget, idet 53 stemte for og 8 imod det. Jeg var en af de 8, som stemte imod det, og kom ved denne Leilighed til at staa sammen med Andre, som stemte imod det af helt andre Grunde. Jeg stemte imod det, fordi jeg fandt, at det ikke var tilstrækkelig frimødt, hvortilmod Andre mente, at det var for frit, at det vilde nedbryde Disciplinen og Lignende. Jeg skal nævne, da der ikke var Raanecpraab, at jeg tilfældig veed, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) stemte imod det sammen med mig, men af helt andre Grunde. Jeg mener nu at burde gjøre Rede for min Stilling ved denne Leilighed, idet jeg nemlig mener ikke ved den endelige Afstemning at burde stemme imod Forslaget, medens jeg paa den anden Side er saa langt fra at være begejstret for det, at jeg skal gjøre adskillige Bemærkninger ved flere Punkter. Jeg indrømmer den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Bojzen), at det paa en vis Maade er en Konsekvens af det Gjennemsyn af Hærloven, der foregik i forrige Samling. Dette Gjennemsyn gik ikke i en Retning, som tilfredsstillende mig, men paa den anden Side er man ofte nødt til at tage Konsekventerne, og ligesaa vist som Enhver i denne Sag vil være enig med mig i, at, naar en Lov er vedtagen, maa vi f. Ex. tage Følgerne deraf ved de Bevillinger, der ere nødvendige, for at Loven kan gennemføres, saaledes forholder det sig ogsaa med dette Lovforslag her. Saaledes ser jeg ialtsald paa Sagen. Jeg skulde ønske, at vi havde en Hærorrning, der var saa frimødt, at vi kunde faae en militær Straffelov, der svarede dertil, men da Gjennemsynet er gaaet i en anden Retning, har man kun Et af To at gjøre, enten at styde Sagen ud i en uoverstuelig Fremtid eller tage det mindre Fremstid, man kan faae frem, for at vente paa det større. Det vil maaste erindres, at af Medlemmerne af det Udvalg, der var nedsat i Samlingen 1876—77, hvoraf ogsaa jeg var Medlem, var der 4 Medlemmer, der ligesom dannede en egen Gruppe. Det er sørgeligt at se, hvorledes dette Firkløver, om jeg maa bruge dette Udtryk, er splittet ad, ligesom om Bladene vare faldne fra hinanden. I det nuværende Udvalg sidder det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Vertelsen), men han har ikke fastholdt noget af de Punkter, som vi da gjorde til overordentlig vigtige Punkter. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) har kun tilbids holdt den Stilling, han da indtog, og jeg beklager hans Fraværelse paa Grund af Sygdom i Dag. Et tredie Medlem er ikke længere Medlem af dette Thing, og jeg mener derfor, at jeg om end i største Korthed bør fremsætte eller erindre om to Punkter, som for os vare af afgjørende Betydning. Jeg skal komme til dem efterhaanden, idet jeg knytter mine Bemærkninger for Korthedsskyld til de stillede Endringsforslag. Det